

Pět mil od Gundagai

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Jsem zvyklej mlátit do volů, jsem kočí od těch kár.
Já jezdím s nima třicet let skrz deště, bouřky, žár.
Já měl jsem spousty malérů, snad co se prožít daj.
Ale co mě lidi trefilo pět mil od Gundagai.

Tma na krku a kolo pryč, vůz uváz na blátě,
já ztratil sirky jediný i fajfku proklatě
a od zimy i od hladu, mi zuby drkotaj -
v tom pes jak tele přiběhnul, pět mil od Gundagai.

Já chlapy s klikou ve všem znám když průšvih stane se,
Mě štěstí, ale u sebe ňák asi nesnese.
Jak usuším si kalhoty a uvařím si čaj?
A ten pes šel rovnou po jídle, pět mil od Gundagai.

Já můžu kašlat na kde co i na bláto a chlad.
A nemusím svý spřežení a smůlu proklínat.
I fajfku můžu oželet, leč to mi není fraj,
že ten pes mi pochcal svačinu, pět mil od Gundagai.